प्राच्यमाञ्जिहिषाञ्चक्रे प्रहस्तोरावणाज्ञया। द्वारं १४ सर्गः
ररङ्गतुर्याम्यं महापार्श्वमहोदरौ॥ १५॥

प्राच्यमित्यादि। एवं शुभनिमित्तोत्साहितः प्रहस्तोरावणा ज०म०
ज्ञया प्राच्यं प्राचि भवं पूर्व्वद्वारं घुप्रागिति यत् आञ्जिहिषा
ञ्चक्रे गन्तुमिष्टवान् अहिगतावित्यस्योदात्तेतः सनीट् अजादे
र्द्वितीयस्येति द्विर्व्वचनं नन्द्रेति नकारोन द्विरुच्यते आम्प्रत्ययवद्वि
त्यात्मनेपदं तथा महापार्श्वमहोदरौ राक्षसौ याम्यं द्वारं
दक्षिणं यमोदेवता अस्येति दित्यदित्येत्यच यमाच्चेति वक्तव्यमिति
उक्तं तेन प्राग्दीव्यतीयेर्थे ण्यप्रत्ययः ररङ्गतुः गतौ रघिगता
वित्यस्य रूपं॥ १५॥

प्राच्यमित्यादि। एवं शुभनिमित्तं दृष्ट्वा प्रहस्तोरावणा भ०
ज्ञया प्राच्यं द्वारं पूर्व्वद्वारं आञ्जिहिषाञ्चक्रे गन्तुमियेष अहिङ्
गतौ सन् वसोऽरस्येतीम् स्यादौनवद्रोऽये नाजन्तादेरादिर्द्वि
रिति वचनात् सन् यङन्तोद्विरिति हिसभागस्यैव द्वित्वं त्यान्तत्वा
दाम् प्राच्यां भवमिति ढघेकादिति ष्ण्यः महापार्श्वमहोदरौ
याम्यं दक्षिणं द्वारं ररंघतुः जग्मतुः रघिगत्यां यमोदेवता
अस्येति विकारसंघेत्यादिना ष्ण्यः॥ १५॥

प्रययाविन्द्रजित्प्रत्यगियाय स्वयमुत्तरं। समध्या
सिसिषाञ्चक्रे विरूपाक्षः पुरोदरं॥ १६॥